בס"ד

יום **ב'**, **כ"ב** ב**חשון** תשס"א (**20** בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אתמול, **כ"א בחשון**, בשנת תשי"ג(1952-5713), **יום פטירתו של נשיאה הראשון של מדינת ישראל – ד"ר חיים וייצמן**. בן 78 היה במותו. בגלל מחלתו הקשה (דר' וייצמן נפטר מהתקף לב) הוא כמעט ולא תיפקד בשנה האחרונה. נשיא ארה"ב, הארי טרומן, ספד לו בעצרת האו"ם, "המין האנושי איבד מנהיג רב כישרון."
דר' וייצמן פעל רבות להקמת הבית הלאומי בארץ ישראל כפי שהובטח ע"י בריטניה בהצהרת בלפור. בספר הלבן הראשון של בריטניה שפורסם ביולי 1922, נאמר כי הצהרת בלפור אינה מתכוונת לכך שארץ-ישראל תהווה כולה את הבית הלאומי היהודי, כי אם שבית לאומי זה יקום בארץ. מסמך זה הוא שקרע מארץ-ישראל את עבר-הירדן המזרחי... ההנהגה הציונית התקשתה לקבל את השינויים הללו במדיניות הבריטית, אך לא היתה לה ברירה. **על וייצמן וחבריו להנהגה** לבחור בין צעידה לעבר הבית הלאומי המקוצץ עם הבריטים לבין עימות איתם... [ישראל 50]

***

היום, **כ"ב בחשון**, בשנת תרפ"ג (1922-5683), **הוחלט להקים את התאחדות האיכרים העברים בארץ ישראל**, שמטרותיה: פיתוח החקלאות, קידום שיווק התוצרת, ודאגה לאינטרסים של האיכרים בעלי המשקים הפרטיים. [תאריכון מרכז ההסברה]

***

בשנת תשנ"ב (1991-5752) **נפתחה היום וועידת השלום למזרח התיכון במדריד**. הצעות 242 ו338- (שהוזכרו כאן ביום י"ט בחשון...) היוו את הבסיס הרעיוני לוועידה. השתתפו בה ישראל, מדינות ערב וערביי-יש"ע. הוועידה נערכה בחסות ארה"ב וברה"מ. בתחילה, ישראל סירבה להשתתף בוועידה, והסכים רה"מ יצחק שמיר לעשות כך, רק לאחר לחץ מצד ארה"ב. מנהיגי המדינות הערביות שהגיעו לוועידה סירבו ללחוץ את ידו של שמיר או אפילו לשבת לידו.
הוועידה לא השיגה את מטרותיה, אך היא סללה את תחילת הדרך להסדר עם שכנינו הערביים. [ישראל 50]

***

<u>לרגל תחילת שנה חדשה של "הדף היומי לתולדותנו", המשך דברינו מאתמול:</u>

(כאמור)...**מנגד ניצב** עם ישראל, שהוא כמו השה מעלה גרה – מחזיק את הקשר עם העבר, אך גם מפריס פרסה – יש לו תקוות העתיד**.** ומכאן נוצר הערך להווה, מאחר והוא משמש כחוליית קשר בין העבר לעתיד.
שלוש החוליות הללו קשורות בקשר אמיץ. מי שיש לו ההווה בלבד, הרי כבר לעתיד – למחר – נהפך לו ההווה לאתמול. רק כשיש קשר בין שלושת הזמנים יש לכל שלושת הזמנים ערך. כי האתמול יכול להיות בעל ערך רק כאשר הוא סיבה להיווצרות המחר. **עם ישראל הוא העם היחיד** המכיר את כל הבריאה מיום בריאתה, וזוכר את השתלשלות ההיסטוריה של העמים ומאורעותיהם עד היום הזה.
יחד עם זה, יש לו לעם ישראל הבטחה אלוקית על העתיד – "ימות המשיח" – ועליו מוטל תפקיד העתיד: לפעול "לתיקון העולם במלכות ש-די" (מדברי תפילת "עלינו" שאומרים בסיום כל תפילה). כל המאורעות המתרחשים בינתיים הן חוליות המקשרות בין בריאת העולם להשלמת העולם בימות המשיח. {הסיום, בע"ה, מחר} [ילקוט "לקח טוב"]

יום נעים!